

Moordpartijen in Brussel : De bevolking is overal het enige slachtoffer. De Belgische staat profiteert ervan om zich te pantseren en om de klein-Belgische nationalismes te verenigen rond de koning.

De ergste situatie voor de arbeiders is de polarisatie tussen geïmmigreerde arbeiders – slachtoffers van racistische stigmatisatie die terugvallen op valse ethnische en religieuze gemeenschappen – en andere arbeiders die zich identificeren met “hun” Staat en met de sociale vrede die hij garandeert.

Twee massieve aanvallen tegen de bevolking, op plaatsen zonder enig militair nut – de vertrekhal van de luchthaven van Zaventem en de Brusselse metro – hebben vandaag 22 maart 2016 meer dan 30 doden en 230 gewonden gemaakt waarvan een aantal nog vechten voor hun leven.

Tegenover aanvallen van die omvang¹, is het belangrijk emotie aan de kant te schuiven en over te gaan tot verklaring, om beter te gewapend te zijn tegen die vijand van de arbeidersklasse en van de bevolking in het algemeen. De Staat zal ook van die gelegenheid gebruik maken om zijn veiligheidsschild meer op te trekken en een stap verder te zetten in zijn repressie tegen migrantenpopulaties, en vooral die van Noord-Afrikaanse afkomst, en meer algemeen tegen al wie zich niet schaart aan de kant van de gevestigde orde. In die context herwint de Koning zijn symbolische plaats, waarborg “in laatste instantie” van België, van zijn eenheid, van zijn Staat.

Onmiddellijk opgeëist door de seriemoordenaars van de Islamitische Staat, naar alle waarschijnlijkheid, zijn deze aanvallen andermaal gepleegd door die aanhangers van het islamofascisme. De aanvallers zijn van het puurste product van de sociale ontbinding en van de segregatie die heersen in veel volksbuurten van Europese steden.

De moordenaars zijn fascistten die het spel spelen van de Staat

Moet er dan een soort sociologische rechtvaardiging zijn voor die moordpartijen? Niet in het minst. Eerst en vooral omdat de islamofascisten zonder onderscheid alle categorieën van de bevolking treffen, waaronder een groot aantal arbeiders. Hun daden zijn een openlijke uiting van reactionair geweld die de onveiligheid en de angst vergroten bij bevolkingsgroepen die op allerlei manieren onderdrukt worden en in het bijzonder bij de arbeidersklasse, waaronder, uiteraard, het deel dat is geïmmigreerd.

¹ Zie ook on-line, onze teksten naar aanleiding van de slachtingen van 15/01 en 13/11 in Parijs:
<http://mouvement-communiste.com/documents/MC/Leaflets/BLT1501FRVFINALE2.pdf>
http://mouvement-communiste.com/documents/MC/Leaflets/TR_Attentats%20151115_VF%20FR.pdf

Vervolgens spelen die aanslagen objectief de Staat in de kaart omdat ze zijn discours van orde voeden en zijn praktijk van oorlog, terwijl ze de sociale vrede versterken : onmisbare voorwaarde voor de uitbuiting van de arbeiders door het kapitaal.

De regeerders van de meer ontwikkelde kapitalistische wereld doen al meer oproepen tot nationale eenheid tussen verschillende klassen. Hier en daar wordt de staat van beleg ingesteld die allerhande dwang dekt tegen de “gevaarlijke bevolkingsgroepen”.

In België is de eerste test in volle glorie van militarisatie van proletarisch terrein uitgevoerd tijdens de eindejaarsfeesten. Toen werd Veiligheidsniveau 4 gedecreteerd voor verschillende weken, op een grond van herhaalde gespierde politieacties. De aanwezigheid van het leger in de straten, het stilleggen van het openbaar vervoer, de sluiting van de grenzen en de opschorting van tal van evenementen zijn regel geworden sinds de aanslagen van 13 november 2015 in Parijs.

Immigranten, collateral damage voor de islamofascisten en favoriete doelwit van de Staat

Uitwijzing van immigranten beschouwd als niet voldoende assimileerbaar of niet rendabel, is dagelijkse kost geworden in de overdonderende stilte bij de “strijd tegen het islamitische terrorisme”. Een politiek die niet nalaat de verdeeldheid te verdiepen tussen geïmmigreerde arbeiders die gedoodverfd worden als helpers van moordenaars enerzijds en anderzijds hun klassegenoten zogezegd “van hier”. Een politiek die die eersten naar het gewelddadig politiek islamisme dreigt te drijven dat tiert in de ghetto's en dat zich voedt met het racisme van de “Blanken”.

Islamistische aanslagen versterken evenzeer de voorstanders van een directe militaire interventie, op de grond, van het Westen op het strijdtoneel van het Midden-Oosten. Een interventie die vanuit de lucht al duizenden burgerdoden gekost heeft zonder de honderdduizenden te tellen door slachter Bashar al-Assad, zijn Russische en Iraanse bondgenoten of door hun soennitische vijanden tot nu toe gesteund door Turkije en door de reactionaire oligarchieën in de Golf.

Hoe collectief reageren op dat alles ? Enkel de klassestrijd verenigt alle arbeiders en van elke origine tegen het kapitaal en de Staat, en tegen hun islamitische dienaren. Enkel de klassestrijd heeft de capaciteit om de tendens naar meer klasseverdelingen, naar minder vrijheden, naar meer verdrukking, om te keren.

Goden noch meesters, Staten noch patroons

Mouvement Communiste / Kolektivně proti kapitálu

22 maart 2016

Voor elke correspondentie adres als volgt (zonder andere vermelding): PB 380, Muntcentrum 1000, Brussel 1, Belgique.
Raadpleeg websites van Mouvement Communiste : www.mouvement-communiste.com en van Kolektivně proti kapitálu : <http://protikapitalu.org/>